

Referat - Lacustra

De-atatea nopti aud plouand,
Aud materia plangand...
Sunt singur, si ma duce-un gand
Spre locuintele lacustre.

si parca dorm pe scanduri ude,
In spate ma izbeste-un val -
Tresar prin somn, si mi se pare
Ca n-am tras podul de la mal.

Un gol istoric se intinde,
Pe-aceleasi vremuri ma gasesc ...
si simt cum de atata ploaie
Pilotii grei se prabusesc.

De-atatea nipti aud plouand,
Tot tresarind, tot asteptand...
Sunt singur si ma duce-un gand
Spre locuintele lacustre.

Poezia Lacustra este o reverie temporală. Elementul fundamental este apa, simbol al disoluției totale.

Criticul literar Dana Dumitru considera ca in aceasta poezia exista o deplasare de la realitate spre vis, dar visul nu are o valoare compensatoare, ci il intoarce pe poet ci fata tot spre realitatea tragica in care traieste.

Sentimentul fundamental este cel al insingurării tragice. Singur in univers, poetul intuieste ploaia, ca plansul materiei insasi:

De-atatea nopti aud plouand,
Aud materia plangand...
Sunt singur, si ma duce-un gand
Spre locuintele lacustre.

Cat de singur poate fi poetul, rupt de semenii sai, de realitatea in care traieste, incat sa se intoarca in gand in preistorie, in afara societatii, a civilizatiei, a istoriei. Teama omului primitiv de fiarele salbatice este inlocuita de teama omului modern in fata mortii. Brusc, in noapte, poetul constientizeaza amenintarea mortii:
si parca dorm pe scanduri ude,
In spate ma izbeste-un val -

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

Tresar prin somn, si mi se pare
Ca n-am tras podul de la mal.

in strofa urmatoare poetul creeaza senzatia unei suspendari temporale si a ratacirii intr-un gol primordial:

Un gol istoric se intinde,
Pe-aceleasi vremuri ma gasesc ...

Sentimentul dezagregarii totale este exprimat in urmatoarele versuri:
si simt cum de atata ploaie
Pilotii grei se prabusesc.

Ultima strofa exprima acelasi plans cosmic al materiei. Versul tot tresarind, tot asteptand, realizat prin verbe la gerunziu, exprima persistenta chinului, al asteptarii:

De-atatea nipti aud plouand,
Tot tresarind, tot asteptand...
Sunt singur si ma duce-un gand
Spre locuintele lacustre.

Verbele la gerunziu contribuie la realizarea unei nelinisti metafizice si rimeaza -nu intamplator- cu substantivul gand. Acest substantiv sugereaza constientizarea conditiei tragice a omului.

intreaga poezi exprima o neliniste metafizica, generata de sentimentul mortii inevitabile. Esenta o reprezinta viata amenintata de moarte. Exista in aceasta poezie doua realitati, care se suprapun: realitatea exterioara, deprimanta, care obliga la izolare si deprimare, disperare si realitatea interioara, la fel de apasatoare, care nu gaseste nici o sansa de salvare. Exista apoi o alternare a planurilor material si spiritual, trecerea din unul in celalalt, facandu-se printr-un impuls inconstient.